

Zeitschrift: Schwyzerlüt : Zytschrift für üsi schwyzerische Mundarte
Band: 12 (1950)
Heft: 1-2

Artikel: Oeppis us de Schuel
Autor: Andermatt, C.
DOI: <https://doi.org/10.5169/seals-182984>

Nutzungsbedingungen

Die ETH-Bibliothek ist die Anbieterin der digitalisierten Zeitschriften. Sie besitzt keine Urheberrechte an den Zeitschriften und ist nicht verantwortlich für deren Inhalte. Die Rechte liegen in der Regel bei den Herausgebern beziehungsweise den externen Rechteinhabern. [Siehe Rechtliche Hinweise.](#)

Conditions d'utilisation

L'ETH Library est le fournisseur des revues numérisées. Elle ne détient aucun droit d'auteur sur les revues et n'est pas responsable de leur contenu. En règle générale, les droits sont détenus par les éditeurs ou les détenteurs de droits externes. [Voir Informations légales.](#)

Terms of use

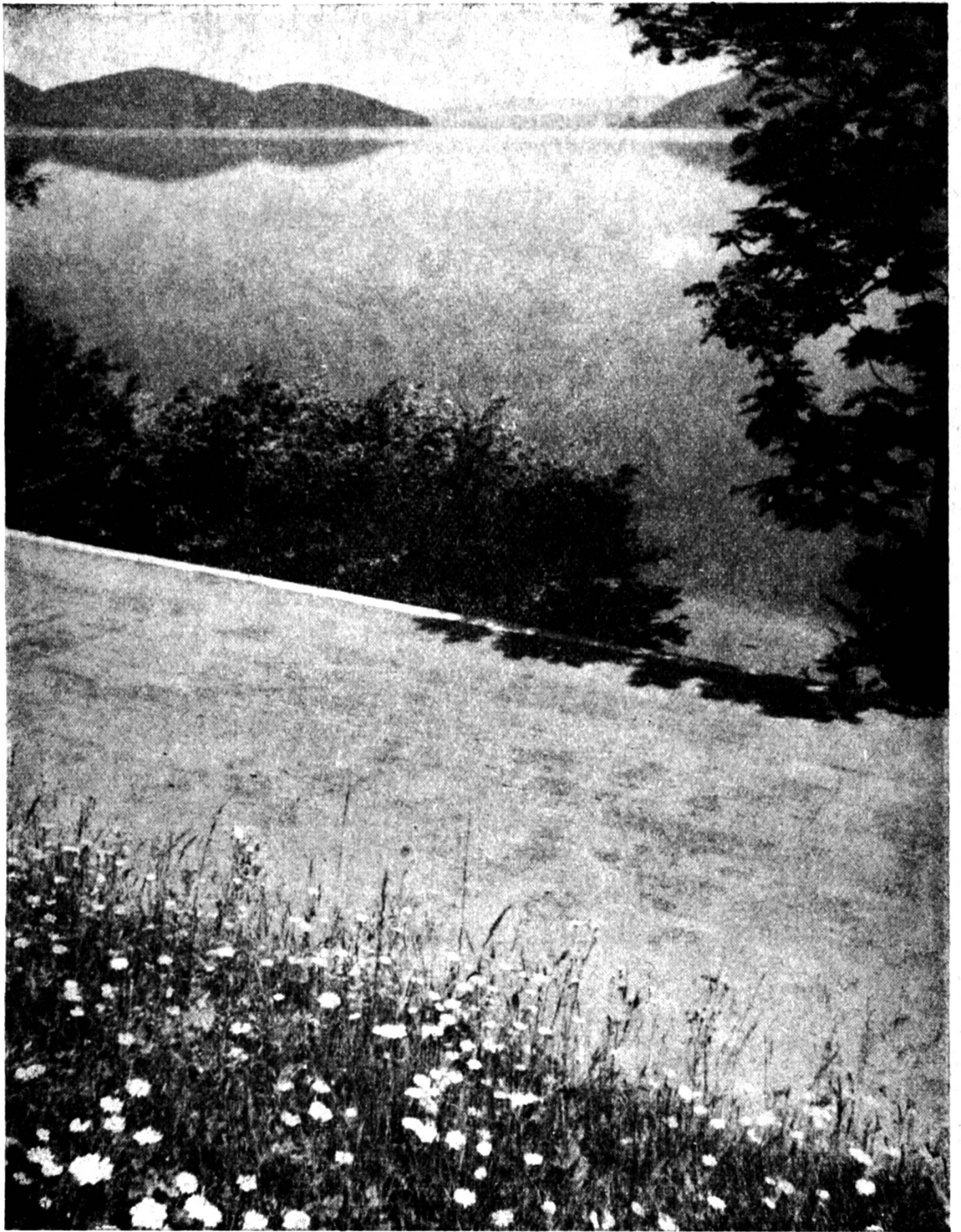
The ETH Library is the provider of the digitised journals. It does not own any copyrights to the journals and is not responsible for their content. The rights usually lie with the publishers or the external rights holders. [See Legal notice.](#)

Download PDF: 14.03.2025

ETH-Bibliothek Zürich, E-Periodica, <https://www.e-periodica.ch>

Oeppis us de Schuel

Was mer my Mueter sälig gseid hed, isch mer nu guet im Sinn. Einisch hed si üs am ene n Obig verzelt. si syg i junge Joore es meischterlosigs Gööfli gsy, heig e wyte Schuelwäg gha und duzmol a de Chomerstrooß im sogenannte Häxehüüsli gwont. Das syg billig gsy im Zys, aber buwfellig bis det use und einisch am ene schönen Obig abebrannt bis uf e Grund und Bode. Vil schad sygs nid gsy drum. — I cha mi nümme n erinnere, i wele Joore as d Mueter i d Maria Opferig ufe i d Schuel ggangen isch. Einewäg isch es für sy und iri Schuelgspänli e Leischtig gsy, im Winter e so wyt dure Schnee und Pflütsch z watschle. D «Geiß» hed ire d Mueter wohlwysli under d Baumrinde hindere Huus verborge. Sie hed gmeint, das Meitschi, ihres Katrineli, verhyji einewäg nu gnueng Schue. Zudem hed sy ersorget, de Schlitte chönnt kaput goo, wenn die Goofe z dritte höch wettid dur s Hüenerheini abe fahre. Wie liecht hättids chönne a Pulverturm anepütsche oder i s Michelsbächli inetroole, wo zu säber Zyt nu offe gsy isch. — Das woni wott prichte, chund aber erscht. — Einisch hed s Katrineli, my Mueter, i de Schuel meh as nötig gschwätzt und d Chloschterfrau hed für guet gfunde, ins z strofe wie s Bruuch und Rächt gsy isch. Duzmol hed mer aber d Goofe nid zrugghalte zum «Dobe hocke». Die ABC-Schüeler wärid jo ewig nie hei chow. Zudem hend die meischte nu müesse iri Uftrag und Kumissione i de Stadt inne erledige und fascht für alli Nochbuure i de Lorze usse spedettere. S Katrineli hed also vo de Lehrfrau Huusarräscht überchow und hed am Frytig nid döffe uf d Gaß go umeleutsche wie anderi Chind. Es hed müesse e Tafele voll «ä» schrybe, aber ganz sauber, nid gschlufig. S Meitschi hed si das hinder d Ohre gsteckt, hed am frye Nomittag deheime flyßig gschrybe oni de Mueter öppis vo de Stroß z säge, suscht wär si em nu verdopplet worde, wie das früener de Bruuch gsy ischt. Eso noch ere Stund isch es Gspänli zum Katrineli cho froge: «Chunnscht nid mit mer go Chüe hüete usse a s Rootsherre Wyße? Weischt, es isch mer z langwylyg so ellei det usse und i wär grüüsli frow, wenn d mer dee Gfalle tätisch». — S Katrineli seid: «Du weischt jo, daß i Huusarräscht ha. I daf nid mit der cho». — «Jo, s gsehd s jo niemert», seid s ander, «und i versprich der, i säge nüd devo». S Katrineli hed dem Meitschi truet und isch mit em go Chüe hüete und de Nomittag isch em churzwylig verbygange. Zfride und frow sind die zweu am Obig mit enand hei. Am andere Tag aber hed d Lehrfrau gfrogt: «Wer hed de Huusarräscht geschter nid ghalte?» — S Katrineli hed si müüslitill und dänkt, es sägi ämel nüd, es chönn si uf s ander verloh. Aber ohä lätz! — Das ischt wichtig ufgstande und hed gseid: S Katrineli deet hed de Huusarräscht

AM ZUGERSEE

Us „Die Schweiz“, 1943

nid ghalte, es ischt mit mir go Chüe hüete. — S Katrineli ischt fүүrrot worde vor Täubi und de Zorn isch em i s Chöpfli gstige. Druf abe hed s de Lehrfrau bychtet, es syg eso, aber s ander heig ins dezue verführt. — D Schwöschter hed denn d Strof verdopplet und gseid, si well jetz scho defür Sorge, daß d Arräschd ghalte wärdid. Du hed si de Mueter es Zädeli gschribe und heigschickt, demit eso öppis i Zuekumft nümme vorchäm.

S Katrineli hed die Sach nid chönne verdaue; es hed in em gwurmet und de Schuelschluß hed s chuun möge n erwaite. Im Chrottegäbli unde hed s de syner Verführeri abpasset. Es hed si verwütscht, ghöörig erlyret und i Dornhag inedrückd. Die mißhandlet Verrööteri hed jetz gschruwe und güüßet bis ere größeri Meitli z Hilf chow sind und si us em Dornhag use zeert hend. Wie hed das Chind jetz usgseh? Verhudlet und verstrublet und verchräblet und us de Nase use heds blüetet. Alles hed Biduure gha mit em. Im Schuelhuus obe hed mer s tröschtet und wider ghöörig putzt und zwäggmacht.

Aber am Nomittag hed s du für s Katrineli öppis abgesetzt. Die Meitli hend de Lehrfrau alles prichtet und nu meh dezue too, weder as notwändig gsy isch. Im Katrineli heds afo warme. D Schwöschter hed druf abe zuen em gseid: Das ischt e Fall, won über s Booneliid us god; i chan e nid vo mir us erledige; du muescht i s Chloschter dure zu de Frau Mueter. Eis um s ander vo dene Meitlene hed de det ane müesse alles woretsgetrüü go verzelle. Die guet Frau Mueter hed aber de die Sach zum Glück für s Katrineli doch e chly anderscht agluegt. Einewäg hed si em glych e Verwys ggä, deewäg verfahr me de nid mit eme Schuelgspänli. Was si by n ere sälber dänkt hed, weiß i nid. — Eitue, die Sach ist doch besser abgloffte weder as s Katrineli gmeint hed. Aber es hed si das gmerkt für all Zyte, daß mer uf Betüürige und Versprüche, won eim gmacht wärdid, nid cha goo. My Mueter hed das nie vergässe und wo si üs das verzellt hed, hed si au üs welle d Lehr gä, me sell nid uf Verzöökler lose und meh für sich ygstellt sy.

De Brueder Chlaus hed den Eidgenosse en ähnlichi Mahnig ggä.

C. Andermatt.

ZUG